

Nr 575.

Av herrar **Cruse** och **Malmberg** i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 312, med förslag till lag om allmän sjukförsäkring, m. m.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag till lag om allmän sjukförsäkring skola de erkända yrkes- och fabrikkssjukkassorna upphöra med sin verksamhet och deras medlemmar överföras till de allmänna sjukkassorna. För åtgärden att i den allmänna sjukförsäkringen icke ge utrymme åt yrkes- och fabrikkssjukkassorna, som äro bland de äldsta och bästa sjukkassorna, anföras praktiska skäl såsom mycket stora administrativa och andra olägenheter. Vi anse dessa svårigheter avsevärt överdrivna, och i varje fall kunna de icke gälla den frivilliga sjukförsäkringen, som skall komplettera den obligatoriska sjukförsäkringen, vilken enligt förslaget knutits utslutande till de allmänna sjukkassorna.

Yrkes- och fabrikkssjukkassorna torde ha betydligt större möjligheter än de allmänna sjukkassorna att få en allmän anslutning till den frivilliga försäkringen. Den sjukpenning, som erhålles genom den obligatoriska sjukförsäkringen, är otillräcklig för dyrorterna såsom städer och större industrisamhällen. Det är därför ett samhällsintresse, att den frivilliga försäkringen på dyrorterna får en allmän anslutning, och yrkes- och fabrikkssjukkassorna kunna i hög grad bidra här till. Yrkes- och fabrikkssjukkassorna ha även stora möjligheter att utöva en effektiv sjukkontroll, dels emedan personkännedomen inom dessa kassor är större än i allmänna kassor, dels genom att sjukkontrollen även kan ske på arbetsplatsen av personalens förtroendeman. Det torde sålunda oemotståndligt kunna fastslås, att yrkes- och fabrikkssjukkassorna, som förmå etablera den intimaste, på ingående personkännedom byggda kontakten mellan det administrativa sjukkasseorganet och dess klientel, bäst fylla sin uppgift såväl med hänsyn till sjukkontrollen med de indirekta ekonomiska konsekvenser, som äro förbundna därmed, som för de försäkrade och i sista hand för staten.

Yrkes- och fabrikkssjukkassorna ha väl fyllt sin uppgift inom den frivilliga sjukförsäkringen, och vi ha all anledning antaga att de på samma utmärkta sätt skola kunna handhava den frivilliga sjukförsäkringen inom ramen av den allmänna sjukförsäkringen.

I anledning av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 312 ville vidtaga följande ändringar i 47, 48, 50, 52 och 53 §§ i förslag till lag om allmän sjukförsäkring.

47 §.

Medlem i allmän sjukkasse äger i enlighet med vad nedan sägs genom frivilliga avgifter försäkra sig hos vederbörande centralsjukkasse eller yrkes- och fabriksjukkasse, som godkänts av tillsynsmyndigheten, för erhållande av tillägg till den sjukhjälp, som utgives på grund av den obligatoriska försäkringen.

Sådan frivillig försäkring — — — till annan kassa.

48 §.

Bidrag till försäkrads — — — därmed jämförlig behandling.

Förmån, som i första stycket sägs, må beredas endast av centralsjukkasse eller yrkes- och fabriksjukkasse, som därtill erhållit medgivande av tillsynsmyndigheten, och i enlighet med med de närmare föreskrifter, som meddelas av tillsynsmyndigheten.

Försäkring, som i denna — — — till sjukkasemedlem.

50 §.

Har sjukkasemedlem — — — mer omfattande sjukhjälp.

Lämnar centralsjukkasse eller yrkes- och fabriksjukkasse vid sjukdom — — — avseende å familjemedlemmen.

52 §.

Avgifterna för den — — — övriga centralsjukkassan eller yrkes- och fabriksjukkassan åliggande utgifter ävensom till erforderlig fondbildning.

Avgifterna för den frivilliga försäkringen må icke vara olika stora för olika medlemmar i centralsjukkassan eller yrkes- och fabriksjukkassan i vidare mån — — — av tillsynsmyndigheten.

53 §.

Till centralsjukkasse eller yrkes- och fabriksjukkasse utgår statsbidrag — — — ordning Konungen bestämmer.

Stockholm den 26 oktober 1946.

Sigvard Cruse.

Emil Malmborg
i Stockholm.